

ΕΤΟΣ Ε΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 227

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥΔΕΝΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας διά μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20 Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπι τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους, ὁποῦ τέως ἦν ὁ Ἄρειος Πάγος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 19 Ἰουνίου 1883.

Δὲν γνωρίζομεν πῶς καὶ πότε φύονται οἱ ἀμανίται, ἡξεύρομεν ὅμως ὅτι μετὰ τὴν βροχὴν ἀναφαίνονται σμήνη κοχλιῶν εἰς τὰ βαλτώδη μέρη. Ἐν Ἑλλάδι δὲν ἔβρεξεν ἐσχάτως, ἀλλ' οὔτε εἶνε βαλτώδης ἔλη, πλὴν τοῦ Βάλτου, ἐξαίφνης ὅμως ἀνεφύησαν τόσοι ὑποψήφιοι δημοτικοὶ ἀρχόντες, ὥστε τὸ φαινόμενον ἀξίζει νὰ ἐξετασθῆ.

Εἶνε δυστύχημα, εἶνε εὐτύχημα τὸ γεγονός; ἀπορεῖ τις ἀληθῶς πῶς νὰ τὸ χαρακτηρίσῃ. Ὁ Ἀσμοδαῖος, ὅστις εἶνε εὐδιάλετος νὰ θεωρῆ πάντοτε τὰ πράγματα ὑπὸ τὴν ῥοδίνην αὐτῶν ὄψιν, τὸ θεωρεῖ μέγα μάλιστα εὐτύχημα. Κατηγορεῖται ἡ Ἑλλάς συνήθως ὅτι στερεῖται ζωτικότητος καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ σπουδάζοντες πιστεύομεν ὅτι ὑπάρχει λειψανδρία ἐν Ἑλλάδι. Προχθὲς ἀκόμη ἐθρηνοῦμεν τὸν θάνατον τοῦ Κουμουνοῦρου μὲ τὴν ιδεάν ταύτην καὶ πολλοὶ ἀκόμη, ὡς ἐπὶ παραδείγματι ὁ κ. Τρικοῦπης, δὲν ἀπέμαζαν τὰ δάκρυά των. Τόσον συνησθάνθησαν τὴν ἐκλειψὶν τοῦ μεγάλου ἀνδρός. Ἐπι λοιπόν, εἶνε ὀλίγον σήμερον ὅτι ἔχομεν δεκατρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκ τῶν παλαιῶν ἐπαρχιῶν καὶ τρεῖς ἀκόμη χιλιάδας ἐκ τῶν νέων, οἵτινες ὅλοι ἐμποροῦνται τοῦ ἱεροῦ πυρός νὰ κυβερνήσωσι τὴν πατρίδα των;

Τὴν ἑπαθεῖς, Τρικοῦπη, ἐπὶ τέλους, καὶ σὺ Δηλιγιάννη καὶ Πετιμεζᾶ καὶ ὅστις ἄλλος νομίζετε ὅτι δύνασθε νὰ διεκδικήσῃτε τὴν πολιτικὴν κληρονομίαν τοῦ Κουμουνοῦρου, καὶ σὺ Μεσσηνέζῃ σάκκον ἐνδύσαι καὶ θρήνηι, παραμερίσατε, κάμετε τόπον νὰ περῶσιν αἱ δεκαεὶς αὐταὶ χιλιάδες νέων ἀνδρῶν.

Ἄς ἔλθωσι λοιπὸν τῶρα νὰ μᾶς εἰπῶσιν ὅτι ἡ Ἑλλάς στερεῖται ζωτικότητος, ἡ Ἑλλάς πάσχει λειψανδρίαν. Δὲν ἔχομεν ἄλλο πρὸς ἀπόδειξιν, ἢ νὰ συλλάβωμεν τὸν πρῶτον φίλον τὸν ὁποῖον θ' ἀπαντήσωμεν καὶ νὰ τὸν παρουσιάσωμεν: ἰδοὺ, Κύριε, εἰς, ἰδοὺ δύο, ἰδοὺ τρεῖς, ἰδοὺ δεκατρεῖς χιλιάδες, ἰδοὺ καὶ τρισχίλιοι: ἄλλοι εἰς ἐφεδρείαν, ὅλοι ἄνδρες. Ἄν δὲν πιστεύετε, δοκιμάσατε.

Τινὲς φρονοῦσιν ὅτι εἶνε πληγὴ τῆς Ἑλλάδος ἡ ἀναφανείσα αὕτη πολυανδρία, μετὰ τὴν λειψανδρίαν τὴν ὁποίαν ἐθρηνοῦμεν, εἶνε νόσημα τοῦ ὁποῖου πρέπει νὰ ἐξετασθῶσι τὰ αἷτια. Μισάνθρωποι, ἀπαισιόδοξοι, καὶ δὲν εὐχαριστεῖτε τὸν θεὸν ὅτι ἠλέησεν ἡμᾶς καὶ ἐπέμψε λεγεῶνας ὅλας ἀνδρῶν σπουδαίων σήμερον καὶ αὔριον μεγάλων ἵνα κυβερνήσωσι τὴν δυστυχεῖν αὐτὴν Ἑλλάδα; Ἀληθῶς ὅμως εἶνε δύσκολον νὰ εὐχαριστήσῃ τούτους ἀπαισιόδοξους αὐτούς καὶ ὁ θεὸς καὶ ὁ Ἀσμοδαῖος. Τὴν μίαν ἡμέραν θρηνοῦσι διὰ τὴν λειψανδρίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἄλλην τζαλανίζουσιν αὐτὴν διὰ τὴν πολυανδρίαν τῆς.

Ὁ Ἀσμοδαῖος ὅμως, ὅστις σπανίως χαίρει διὰ τὰ συμβαινόντα, αἰσθάνεται ἤδη ἀκρατον χράν διὰ τὸ φαινόμενον τῆς πληθώρας τῶν ὑποψηφίων δημοτικῶν ἀρχόντων, εἰς τοὺς ἐποίους ὀλίγον ἔλευσε νὰ παρασύρῃ καὶ αὐτὸν τὸ ρεῦμα, ἀφοῦ παρέσυρε καὶ φίλους του καὶ τὸν τυπογράφον του, παρ' ὀλίγον δὲ καὶ τοὺς στοιχειοθέτας του.

Τὴν χαρὰν αὐτὴν αἰσθάνεται δευτέραν φοράν ἤδη. Τὴν πρώτην ὅταν ἀπεδείχθη εἰς τὴν ὑπόθεσιν Βελέντζα ὅτι ἐκλέπησαν τὰ χρέματα τοῦ ταμείου τῶν Θηβῶν ἐκ φιλοπατρίας καὶ τὴν δευτέραν σήμερον ὅτε ἀποδεικνύεται ὅτι ἐν Ἑλλάδι οἱ μεγάλοι ἄνδρες ἐπιπίπτουσιν ὡς σμήνη ἀκρίδων καὶ ἀναφαίνονται ὡς κοχλῖαι ἐρποντες ἐπὶ τῶν κλάδων τῆς ἀρχῆς καὶ ἀναφύονται ὡς ἀμανίται.

Θαυρεῖτε λοιπόν, δεκαεὶς χιλιάδες μικροὶ μου, καὶ σὰς εὐχομαι ταχέως νὰ γείνητε μεγάλοι. Ἐχτε μέλλον. ΕΞ

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Οι αυτοπανηγυρικοί κατήντησαν του συρμού. Ο κ. Λομβάρδος επί τη ευκαιρία της προαγωγής του από απλού εις διευθυντήν υπουργόν, ενήργησε και ευρέν εγκωμιαστικήν τὴν ἀνταποκριτήν (υποθέτομεν) τοῦ Νέου Ἐλευθέρου Τύπου τῆς Βιέννης, ὅστις μεταξύ τῶν ἄλλων, ἀναφέρει ὅτι ὁ Ζακύνθιος ἦρως «εὐργάσθη καὶ ἐπέτυχε τὸν σκοπὸν του, ὅστις ἦτο ἡ ἑνωσις τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος.» Ὁ Νέος Ἐλευθερος Τύπος εἶνε φαίνεται πολὺ νέος, διότι ἄλλως θὰ ἐγίνωσκεν ὅτι ὁ κ. Λομβάρδος κατὰ τὸν μακρὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἑνωσεως τῆς Ἑπτανήσου ἦτο ἐκ τῶν ὀφθαλμικῶν καὶ λίαν ἀμφιβόλων μάλιστα ἀγωνιστῶν. Ἡ μύτη τοῦ κ. Λομβάρδου ἤρχισε νὰ προβάλλῃ ἐκ τῆς ἀφανείας μετὰ τὴν νίκην, διὰ τὴν ὁποίαν εὐργάσθησαν ἄλλοι πολὺ ἀνώτεροι του καὶ κατὰ τὴν δίκαιαν καὶ κατὰ τὸν χαρακτήρα. Ἡ ἱστορία δὲν εἶνε δημόσιος Ζακύνθου διὰ νὰ δύναιτο νὰ τὴν ἐξαπατήσῃ εὐκόλως. Ὁ πατριάρχης Γρηγόριος καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος Γερμανός, δυνάτῃ ν' ἀνέχωνται τὴν γεινίασιν αὐτοῦ τε καὶ τοῦ προστάτου του, ἦν τοῖς ἐπέβαλεν ἡ ἱερόσυλος ἀπόφασις τῶν Δημητριατῶν, διότι καὶ οἱ δύο ἐκεῖνοι μεγάλοι κληρικοί εἶνε θεσνῶτες. Ἄλλ' οἱ πρωταθληταὶ τοῦ Ἑπτανησιακοῦ ἀγῶνος οἱ Ζερβοὶ καὶ Μομφερράτοι, οἱ ἐξόριστοι τῶν Ἀντικηθῶρων καὶ τῶν Ὀθωνῶν, εἶσι μετὰ τῶν ζώντων, καὶ δὲν εὐχαριστοῦνται νὰ κατατάσσωνται ἐν ἴσῃ καὶ ὑποδεεστέρῃ μάλιστα μοίρᾳ μετὰ τοῦ πολιτικοῦ ὑπασιπιστοῦ τοῦ κ. Τρικοῦπη. Ὁ κ. Λομβάρδος ἐκκρῖνθη ἐπιτηδείως τὰ ὑλικά ὀφέλη, ἃς ἀρκεσθῆ εἰς αὐτὰ καὶ ἃς ἀφίση τὴν δόξαν εἰς οὐς ἀνίκει.

Μετ' ὀλίγα ἡμέρας πρόκειται νὰ στηθῶσιν εἰς ἔλιν τοῦ κράτος αἱ κλίμαι δεκαεξακισχιλίων καὶ ἐπέκεινα ὑποψηφίων. Ἄν ὑπολογίσωμεν ὅτι ἡ ἐκ' οἰγῆ ἐνεργεῖται ἐν ἐκάστῃ δίμῳ κατὰ μέσον ὅρον εἰς τέσσαρα τμήματα, τότε τὸ ἔλιν πᾶσιν τῶν στηθησμένων κλιπῶν ἀνέρχεται περίπου εἰς ἑξ' ἑκατομμύρια. Οὐδέποτε ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου κατασκευασθῆ καὶ ἐχρησιμοποίηθῃ τόσος ὑπέρογκος ἀριθμὸς καλῶν δικαίως ἀρκούντων νὰ ὀνομασθῆ ἡ ἐποχὴ αὐτῆ τῆς φιλάρχου διοικήσεως τοῦ κ. Τρικοῦπη, ἐποχὴ καλῆ καὶ ἡ κάλπη.

Ἡ μεταίωσις τῆς ἀνυψώσεως τοῦ ἀεροναύτου Βωδὲ μετὰ τοῦ Ριγκολῶ, προσήλθεν, ὡς θετικῶς ἐπληροφορήθημεν, ἐκ τῆς μετριοφροσύνης τοῦ τελευταίου τούτου, ὅστις ἐδήλωσεν ὅτι δὲν εἶνε συνειθημένος εἰς τὰς ἀεραβασίας, διότι δὲν ἠκολούθησε ποτὲ τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Τρικοῦπη.

Ἀσφαλὲς μέσον πρὸς ἀπέλασιν τῶν ἐξ ἐπιχολέρων μερῶν προερχομένων, νομίζομεν τὸ ἑξῆς Ἄντι νὰ υποβάλλωνται οἱ ἄνθρωποι εἰς σκληρὰν κάθαρσιν, ἥτις στοιχεῖται καὶ εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τὸ κράτος, νὰ ὑπάρχῃ ἐξ ἐπίτηδες ὑπέλληλος τις νὰ τοῖς ἀναγγέλλῃ ἅμα φθάνουν τοὺς

φόρους τοὺς ὑπερῶς πληρόνομεν καὶ τὴν διατήρησιν τῆς ἀρχῆς μας.

Οἱ περισσότεροι αὐτῶν ἀκούοντες ταῦτα, θὰ προτιμῶσι νὰ ἐπιστρέφωσιν ὀπίσω εἰς τὴν χολέραν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποψηφίων δημοτικῶν ἀρχόντων ἀνῆλθεν εἰς δεκάεξι χιλιάδας περίπου.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπὶ τῆς ἐπιστρατείας παρουσιασάντων ἐκστάσεως, ὅπως ἀποφύγωσι τὴν ὑπηρεσίαν ὑπερέβη τὰς εἰκοσυχιλιάδας. Εἰς πολὺ πλείονας δὲ τούτων ὑπολογίζονται οἱ πολλαχῶς ἀναχωρήσαντες καὶ ἀποφυγόντες τὰς σημαίας τῆς πατρίδος.

Ἡ ἀνσοροπία αὐτῆ μετὰ τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν πολιτικῶν ἀρετῶν τοῦ ἑλληνισμοῦ, περιέχουσιν ἐν σπέρματι ἔλιν τὸ ἐν προσεγγίσει μέλλοντι μεγαλεῖον αὐτοῦ.

Σήμερον θὰ ἔχωμεν καὶ πάλιν τὸ θέαμα τοῦ ἐπιγεῖου ἀεροστάτου. Ἐπὶ τῆς ευκαιρίας ταύτης ἀναφέρομεν τὸν ἐξῆς διάλογον ὃν ἠκούσαμεν προχθὲς ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν Ὀλυμπίων μετὰ δύο ἀνυπομονούντων.

— Μὰ ἐπὶ τέλους αὐτοῦ ὁ κύριος ἀεροναύτης δὲν θὰ ὑψωθῆ;
— Τί νὰ σε κάμῃ ὁ ἄνθρωπος, ἀφοῦ δὲν ἐπληρώθη τὸ ἀερόστατον.
— Νὰ, δὲν ἐπληρώθη τὸ ἀερόστατον, ἀλλ' ἐπληρώθη ὁ ἀεροναύτης.

Ὁραϊότατον τυπογραφικὸν λάθος ἐκ τοῦ χρηματιστικοῦ δελτίου τοῦ Messenger d' Athènes. Ἐπιγραφή τῆς στήλης εἶνε: voleurs diverses ἀπὸ κάτω δὲ ἐπακολουθεῖ ἡ ἀπαριθμησις τῶν voleurs αὐτῶν, οἱ ὅποιοι εἶνε ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἢ Πιστωτικὴ Τράπεζα, τὸ Λαύριον, ἡ ἑταιρεία τοῦ Φωταερίου, ἡ ἑταιρεία τῶν ἱπποσιδηροδρόμων, κλπ. Νομίζομεν ὅτι ὀφείλεται εὐγνωμοσύνη εἰς τοὺς στοιχειωθέντας τῆς συναδέλφου διὰ τὸ θάρρος, μεθ' οὗ ἀπεκάλυψαν τοὺς μεγαλοσχιμῶς τούτους κλέπτας.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ.
(Ἐκδοσις νέα).

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀνυψώθητω τὸ ὄνομά μου, ἐλθέτω ἡ ἀντιβασιλεία μου, γεννηθήτω τὸ θέλημά μου, ὡς ἐν τῇ ὑπουργείῳ τῶν στρατιωτικῶν, καὶ ἐν τῇ ὑπουργείῳ τῶν οικονομικῶν, τὸν Λομβάρδον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὴν ἐξουσίαν ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφέμεν τοῖς ὑπηρεταῖς ἡμῶν καὶ μὴ εἰσενεγκῆς ἡμᾶς εἰς μειονψηφίαν, ἀλλὰ ῥῶσαι ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἀμήν.

(Ποιεῖ τρίς τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ τῶν Ταξιαρχῶν, τῶν μεγάλων Ταξιαρχῶν καὶ τοῦ μεγαλοσταυροῦ καὶ κατακλίνεται).

Υποψήφιος Δήμαρχος

Τὸ πηδῶ γοῦ τοῦ ἀεροστάτου

Πῶς δὲν ὑπογράφουν οἱ ἀρχαίματοι.

— Κόψιμο γιατρὲ!
— Ἐγὼ ἔγραψα ἄλλοτε περὶ υποψήφιατος... τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου.

ΚΕΧΥΣ ΤΟΥ Η ΠΑΛΑΜΗ ΤΟΥ

Αὐτὴ μᾶς ἔλειπε

Ἀηδῶν Ποσειδῶνος

ΒΩΔΟΛΟΓΙΑ

Μεταξύ τῶν ἰδιαζόντων χαρακτήρων τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων, δι' ὧν κατώρθωσαν τόσον ἐξαιρετικὴν θέσιν νὰ κατὰσχωσι μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐθνῶν, εἶνε καὶ ἡ παντελής αὐτῶν ἀδιαφορία καὶ ἐχθρική μάλιστα διάθεσις—πρὸς τὸ σπουδαιότερον ὄργανον τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ, τὰς ποικίλας ἐφευρέσεις καὶ ἀνακαλύψεις. Ἀλληλοδιαδόχως ὑπετάγη ἡ θάλασσα, ἡ γῆ, σχεδὸν ὁ ἄηρ εἰς τὴν δύναμιν τοῦ ἀνθρώπου, ἐξηφανίσθησαν αἱ ἀποστάσεις διὰ τοὺς πόδας, διὰ τὰ ὦτα, δι' αὐτὴν τὴν ὕρασιν, ἐπολιτογραφίθησαν εἰς τὸ λεξικὸν νέαι, καθβαλιστικαὶ λέξεις καὶ εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ καθ' ἡμέραν βίου σωρεῖα ποικίλων, παραδοξοσχίμων, φανταστικῶν ἐργαλείων· ἀλλ' οἱ σύγχρονοι Ἕλληνες ἀπαθῶς ἔχουσι πρὸς τὴν ἐπιφοίτησιν τοῦ σατανικοῦ αὐτοῦ πνεύματος, οὐδὲ θέλουσι νὰ φαντασθῶσι ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ σκιάσῃ τὸ κυανοῦν τοῦ οὐρανοῦ τῶν τὸ ἐλάχιστον νέφος ἀτμοῦ, οὐδὲ τὴν παρθένον σιγὴν τῶν κοιλάδων τῶν σύριγμα ἀτμαμάξης, οὔτε τὴν μακαριὰν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἡ παραμικρὰ ἠχῶ τηλεφώνου, οὔτε τι ἄλλο ἐκ τοῦ περιβάλλοντος αὐτοὺς ἄλλη τις κατηραμένη ἐφεύρεσις. Ἐὰν τὸ φῶς διατρέχῃ διὰ νὰ φθάσῃ ἀπὸ τοῦ ἡλίου εἰς τὴν γῆν, νομίζω, 8' καὶ 18", ὁ ἦχος περίπου 340 μ., καὶ οὕτω καθέξης, ὁ ἀτμὸς διὰ νὰ φθάσῃ ἀπὸ τῆς Εὐρώπης εἰς ἡμᾶς ἐχρειάσθη χρονικὸν διάστημα τριῶν σχεδὸν αἰώνων, ὁ ἠλεκτρισμὸς ἐνὸς καὶ διὰ τὰ ἄλλα ἔχει ὁ Θεός.

* *

Διὰ τοῦτο διόλου παράδοξον ἐὰν καὶ τὸ ἀερόστατον, — ἀφοῦ ὁ Μογγολφεῖ εἶχε τὴν ἀτυχίαν νὰ μὴ εἶνε Ἀθηναῖος ὡς ὁ Γρυπάρης ἢ Εὐρυτὰν ὡς ὁ Φαρᾶς ὁ ἀνακαλύψας τὴν τορπιλλὴν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν προπαρασκευῶν—διέμενε ἀγνωστον καὶ κατ' αὐτὸ τὸ ὄνομα καὶ κατήντησε νὰ θεωρῆται ὑπὸ τῶν πολλῶν ὡς ἔκτακτόν τι τέρας, μὴ προωρισμένον τοῦλάχιστον διὰ πολὺν καιρὸν νὰ διασχίσῃ τοὺς εἰρηνικοὺς ἀττικούς ὀρίζοντας, ἐὰν γὰρ ἐπίρχεται ἡ ἰδέα εἰς ἓνα πλάνητα μυστην τῆς τέχνης τοῦ ὑφόνεσθαι εἰς τὸν ἀέρα ἀνευ πτερύγων ἢ ἀποκαλύψῃ καὶ εἰς τοὺς κατοίκους τῶν Ἀθηνῶν τὸ μυστικόν ἐπομένως ἢ ἔλευσις τοῦ ἀπίχησε καὶ μέχρι τῶν ἐσχατιῶν τῆς Πλάκας καὶ τοῦ Ψυρρῆ, τὰ προγράμματα τοῦ διεδόθησαν καταπληκτικῶς, νοικοκυραὶ συμφώνουν ἀπὸ τῆς προτεράϊας νὰ πᾶν νὰ ἰδοῦν τὸ ἀραιόστατο, τὸ ἀερόστατο ἢ ὅπως ἄλλως ἐστρεβλοῦτο τὸ ὄνομά του, ὑπηρέτρια συνωμῶν ὀπισθεν ἐνὸς νεροχύτου καὶ μεταξὺ τῆς πλώσεως δύο πιάτων περὶ αὐτοῦ, ἐγένετο λόγος εἰς τὰς ὁδοὺς, εἰς τὰ καφενεῖα, εἰς τὰς πλατείας, καὶ ἂν που ἐξοδηλοῦτο προφητικὸς τις δισταγμὸς ἐπνίγετο ἐντὸς τῆς γενικῆς περιεργείας.

* *

Οὕτω δὲ ἀπὸ τῆς 5 μ. μ. τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἔλαι αἱ Ἀθηναὶ εὐρίσκοντο ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν Σπηλῶν. Σπανίως δίδεται εὐκαιρία νὰ συνενωθῇ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὄλη ἢ πόλις καὶ τὸ θέαμα ἦτο ὡραῖον πλήθους ποικίλου, ὅπερ ἐστάθμευεν ἐν τῇ πεδίῳ, ἀψήφου τὸν ἵπποσιδηρόδρομον, ὅστις διήρχετο ἐν τῇ

μέσῳ βραδέως συρίζων, ἐξεχειλιζεν ἐπὶ τοῦ προχώματος τῶν Ὀλυμπίων, ἐσκιάζετο ὑπὸ τὰς στήλας, ἐπεκάλυπτε τὰς ὄχθας τοῦ Ἰλισσοῦ, μυριόμορφον, πολύχρωμον, μεταξωτὰ, πανταλῶνια, βράκαι, φουστάνελλαι, ὑπηρέτρια μετὰ ἑορτάσιμα τῶν στρατιῶται ἐπίσης ἐνθουσιάζομενοι πρὸ τῶν ἀποπειρῶν τοῦ φουσκώματος τοῦ ἀεροστάτου καὶ πρὸ τοῦ ἀεροστατικοῦ φουσκώματος τῆς ἐσθῆτος διερχομένης εὐτραφὸς παραμύνας, φαιτηταὶ ἀδολεσχοῦντες καθ' ὁμίλους ἐν ἐπιδείξει τῶν γνώσεών των, ἀμαξαὶ σταθμεύουσαι, ἐταῖραι, ἀρειμάνιοι Πλακιῶται καὶ ἀγριωπῶς ἀφελεῖς Πλακιῶτιδες, καὶ ἐπὶ τέλους ὁ δοντοῖατρος Διαμαντόπουλος, ὁ εὐφύεστερος τῶν παρισταμένων, διότι οἱ πλείστοι θὰ ἐφορολογοῦντο, ἀφοῦ ἐκυκλοφόρουσι μάλιστα καὶ δίσκοι, ἐνῶ αὐτὸς ἤλθε νὰ φορολογήσῃ, ἀπὸ αὐδεμῆς τοιοῦτου εἶδους πανηγύρεως λείπων.

* *

Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα ἐπίγαινον εἰς μέγρος. Ἐν δὲ τῇ βωδολογίᾳ μεταξὺ τοῦ πλήθους—τῇ κουβέντῃ δηλ. περὶ τοῦ διασῆμου ἀεροναύτου, ὅστις, ὡς ἐξηκριβώθη μετὰ πολλὰς ἀμυθητίσεις, ἔχει τὴν τιμὴν νὰ φέρῃ τὸ ἐνδοξον ὄνομα Βωδὲ—χωρὶς νὰ ἔχῃ καὶ τὴν ἀπλοϊκότητα τοῦ ὀνόματός του—ἤρχισαν νὰ κυκλοφοροῦν ἀνέκδοτα περὶ ἀεροναυτικῶν τεχνασμάτων αὐτοῦ ἐν Σμύρῃ καὶ Κων]πόλει, καθ' ἃ ἀντὶ τοῦ ἀεροστάτου τοῦ ἐφοῦσκωγε τὴν τσέπην του ἀπὸ χρήματα, φέβη δὲ ὅτι θὰ τοὺς φάντὸν παρὰ τοὺς ἐξεσηλοῦντο ὑπὸ τῶν ἐν τῷ ἵπποδρομίῳ συναχθέντων ὀλίγων ἀθροτέρων, ἐν παντομίμῳ νοστιμιωτάτῃ πρὸς τοὺς ἔξω, ἀγανακτοῦντας περισσότερον, ὡς ἦτο ἐπόμενον, χωρὶς νὰ πληρώσουν τίποτε. Καὶ ὅταν ἐπεφαίνετο ὁ ὄγκος τοῦ ἀεροστάτου ὑπεργίμενος ἡμφούσκωτος, ψίθυρος εὐαρεσκείας, συγκίνησις περιεργείας διέτρεχε τὰ πλήθη, ἐκλείπων εἰς μουρμουραν μετὰ τῆς καταπτώσεως αὐτοῦ. Ἀλλὰ πεισματωδῶς ἡ βραδύτης ἀπεδέδετο μόνον εἰς μικρὰν ἐναντιότητα τοῦ καιροῦ.

Ἔως ὅτου αἱ τελευταῖαι ἀκτίνες τοῦ ὄντος ἡλίου ἐφώτισαν τὸ περίφημον μπαλόγι καὶ τὴν ἀνωτέρω σκηλὴν, ἡ πορφύρα τοῦ Ἰμηττοῦ ἐξηφανίσθη ὑπὸ τὴν μελανότητα τοῦ μανδύου τῆς ἐπερχομένης νυκτὸς καὶ οἱ μᾶλλον νευρικοὶ ἢ οἱ περισσότερον πεινασμένοι ἤρχισαν νὰ φεύγουν, διασπείροντες τὴν ἀπογοήτευσιν:

— Πάει, μᾶς τὴν ἐφτείασε κι' αὐτός!

Καὶ οὕτω τέλος διεσπάρθησαν ἔλαι ἀνὰ τὰς διαφόρους ὁδοὺς καὶ βραδεῖς καὶ μελαγχολικοὶ οἱ πλείστοι ἐπέστρεψαν εἰς τὰς οἰκίας των πειθόμενοι ἐπὶ μᾶλλον ὅτι καλὰ κίνουν ὅπου δὲν ἐνδιαφέρονται συνήθως δι' οἰουδὴποτε εἶδους ἀνακαλύψεως.

* *

Ἀπερχόμενος καὶ ἐγώ, νυκτὸς ἤδη βαθείας, ἤκουσα τὸν ἐπιλογον ὄλης τῆς ἱστορίας αὐτῆς, δύο τραμπούκους φθεγγόμενους πρὸς ἀλλήλους τάδε:

— Ἄιντε μωρέ, μᾶς τὰ φοῦσκωσε κι' αὐτός!

— Αὐτός, μάτια μου, ἤθελε δοῦ φοῦσκουσε, ποῦ νὰ τοῦ φανῇ ὁ οὐρανὸς σφονδύλι, περισσότερο παρὰ σὰ θανάδεινε μετὸ πῶς τὸ λέγε του.

ΡΑΦ.